

PRZYSĄDZANY (4) *part praet pass impf*

a jasne.

sg f N przysądzaną (1). ◇ G przysądzan(e)j (1). ◇ A przysądzaną (1). ◇ pl N subst przysądzan(e) (1).
Sł stp, Cn, Linde brak.

Autorytatywnie uznawany za przynależny komuś (w polemice między katolikiem a innowiercą na temat odkupienia) (4) : VSpráwiedliwić nic inźzego nieznáczy w Piłmie świątym/ [...] iedno grzechy odpulzczać/ od winy y od karánia wolnym czynić/ w łádkę przyiąć. [...] Y fpráwiedliwym ofądzić. (-) Nie tylko fpráwiedliwym ofądzić/ ále y vczynić fpráwiedliwym z niefpráwiedliwego (marg) Przyfądżána fpráwiedliwośc. (-) WujJud 94.

przysądżany komu (1): [Apostoł] Mowi ná drugim miešcu: Iefli was Syn wybáwi/ prawdźiwie wolnymi będziecie. A wy powiádaćie/ że nie będą prawdźiwie wolni/ ále tym obyczáiem tylko od grzechow wolni będą/ że im iuż nie będą przyczytáne/ álbo przyfądżáne. WujJud 96.

Szereg: »przysądżany a(l)bo (i) przyczytany (a. poczytany)« [szyk 2:1] (3): Abowiem dáie nam fpráwiedliwośc w nas trwáiącą/ nie tę wálżę wymyfloną/ przyfądżaną [!] ábo przyczytaną (imputatiua^m) iáko fie niżej pokaże. WujJud 94, 95v, 96.

Synonimy: poczytany, przyczytany.

Cf PRZYSĄDZAĆ